

THE COOPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol. IX, No. 16

JAFFNA, DECEMBER 1, 1970

Rs. 6/- p. a. (including postage)—20 c. per copy

COMMENTARY

REGIONAL SEMINAR ON HOUSING COOPERATIVES

The Regional Seminar on the Development of Housing Cooperatives in South-East Asia held recently in Malaysia under the auspices of the ICA Regional Office and Education Centre for South-East Asia, New Delhi, in collaboration with the Cooperative Union of Malaysia was indeed well-timed. Delegates from Ceylon, India, Indonesia, Japan, Malaysia, Pakistan, the Philippines, Singapore and Thailand participated. In addition, observers from the UNO, ECAFE, UN Development Programme and the International Confederation of Free Trade Unions also took part. There were resource personnel from Sweden, Germany, USA, India, Malaysia and Singapore as well.

The explosion of population in developing regions combined with industrialization and resultant urbanization has created serious housing shortages on the one hand and squatter settlements and slums on the other, portending serious social, economic and political consequences in the near future.

The Seminar drew attention to the fact that though it is generally accepted in most of the countries in the region that social planning is as important as economic planning, that social development must go hand in hand with economic development, in practice, however the social aspects of planning are often overlooked due, chiefly to an erroneous belief that social amelioration automatically follows economic development. Therefore, a comparatively lower share of the national income is often invested on housing development. Generally speaking there is also the absence of clearly defined housing policies and realistic programmes of development in the region.

Emphasising the need for adequate housing programmes in developing countries, the Seminar recommended a comprehensive, vigorous and sustained approach to the problems with special regard to such functions as eradication of slum and squatter settlements and slowing up of excessive metropolitan concentrations. According to the Draft Report of the Seminar large housing programmes would be required to (1) arrest the deterioration of the housing situation and the excessive concentration of population in metropolitan centres; (2) cope with the annual increase in the population or with the demand for new dwellings resulting from the rise in family incomes; (3) the gradual liquidation of the housing deficit or shortages; and (4) replace the number of dwellings that become obsolete or are destroyed by natural calamities such as fire, earthquakes, typhoons etc.

It is encouraging no doubt that the United Front Government in Ceylon has created a separate Ministry of Housing and Construction and the latter has declared that it is its intention to coordinate efforts of the State, Cooperative and Private Sectors in a sustained programme of providing houses for the nation. In the prevailing climate in the country it would be unrealistic to expect the private sector to do anything substantial by way of solving the acute housing problem. The State and the Cooperative Movement alone should deliver the goods, and it is in the best interest of the nation if the Cooperative Department and the Cooperative Federation of Ceylon would sit together at a National Seminar at the earliest opportunity and draw realistic schemes to tackle the housing shortage in the country.

In India, for example, there are Housing Federations in 8 states and more states are expected to follow suit. It may be pointed out that in the Fourth Five Year Plan 40% of the housing allocation was earmarked to be lent through cooperatives. It is time that a National Cooperative Housing Federation is formed in Ceylon with rights to issue debentures on a government guarantee to raise funds. It is also necessary for the Government to revise its land policy to encourage housing cooperatives and give a quota of imported building materials to such societies. It may be even suggested that fifty per cent of the allocation for national housing should be handled through housing cooperatives.

NDAPC Union Will Provide Farm Guidance Services

The Northern Division Agricultural Producers Cooperative Union will shortly set up a Farm Guidance Department to provide Farm Guidance Services to cultivators.

Explaining the need for a Farm Guidance Unit, a spokesman for the NDAPC Union said that it would help to guide agricultural advisers to be more on-the-farm production minded. Hereafter the stress would be not on running the Farm Unit as a subsistence unit but as a business proposition. These services have been designed because the standards of judging a cooperative have changed: now it is judged by the success or failure of farm units. As it is held that the operating statements and balance sheets of cooperatives don't necessarily reflect success or failure and are very often misleading about the operation of the cooperative, it is now thought that its success or failure is directly related to the success of the farm units and not the balance sheet.

Advisory Services

The Farm Guidance Unit will provide for agricultural advisory services within a cooperative programme and thus adds a new and welcome dimension to economic and social development. This also gives to extension personnel greater opportunities for effective service by working with an already organised and identifiable clientele—a clientele organised specifically to have access to the inputs and auxiliary services which can make the entire service really meaningful.

The general objectives of the Farm Guidance Scheme are: to improve the level of living of the farming community, improve the performance of cooperatives and contribute to the development of the national economy.

Specific Objectives

The specific objectives are to give direction to the day to day activities of the cooperatives and agricultural advisory services in achieving general objectives: increase the efficiency of farm units

through farm planning and the provision of inputs and services through cooperatives and other agencies. This calls for (1) assessment of actual and potential on-the-farm resources (physical, financial and human) and of production capacity in relation to price structure and effective market demand; (2) an estimate of additional requirements and services and the extent to

which these can be provided through cooperatives and other agencies; (3) the formulation of a farm plan and budget based on the repaying capacity of the farm unit; (4) improving performance of individual farmers in terms of increased knowledge and new skills.

The Union spokesman adds that it has specialised personnel to provide these services and skills.

COOP BANK HAS SERVED NEEDS OF THE NORTH

The Jaffna Cooperative Provincial Bank has served the needs of the North for the last 41 years, stated Mr. R. Rajaratnam in the course of his presidential address at the 41st annual general meeting of the Jaffna Cooperative Provincial Bank. He recalled the pioneers of the Movement in the North and stressed that cooperators should follow in their footsteps and make the Bank live up to their ideals. He emphasised that if the Bank was to progress it must have its own funds. He appealed to every villager to deposit his savings in the Bank so that the money could be used for the economic and social development of the area.

Mr. M. Ganapathipillai

pointed out that the government's decision to freeze the accounts of Credit Societies was causing them undue hardship.

Mr. K. S. Ponnuthurai, SAC, explained that the government had taken that decision because of allegations of malpractices following demonetisation. He added that once inquiries were over, the situation would be normalised.

An M. C. L. of Rs. 40 million was passed.

The following were elected to fill the vacancies in the Committee: Messrs. R. Rajaratnam, R. C. S. Cooke, K. E. Coomaraswamy, P. Ponnuswamy, S. Vallipuram, T. Seenivasagam, V. C. Kandiah and F. V. Michaelpillai.

Majority of Board Directors Should be Elected

There should be at least 60% elected representatives in the Board of Directors of the re-organised large primary societies.

This was one of the resolutions passed at a conference of Batticaloa cooperators summoned to discuss the cooperative reorganisation scheme.

Another resolution stresses that Cooperative District Unions should continue to exist as at present and they should each be given the right to send several delegates to the General Meeting of the All-Ceylon Cooperative Federation.

Only District Unions and All-Ceylon Unions should be entitled to membership in the All-Ceylon Cooperative Federation, runs another resolution.

Here are the other resolutions:

The annual contribution to the All-Ceylon Coopera-

Coops Must Contribute to Community Development

Speaking at the annual general meeting of the Imanyanan MPCs, Mr. P. Seivaretnam, Ad. Secretary, ND CF, said that a cooperative should not confine itself only to distributing consumer goods: it should contribute to community development.

Mr. T. Murugesu, HQI, explained in detail the reorganisation scheme.

Mr. K. Thanigasalam presided.

Cooperative Federation should remain the same as at present i.e. affiliated societies will contribute 5% of their annual profits to the District Union and the District Union will contribute 25% of the money thus collected to the All-Ceylon Cooperative Federation.

The small societies which are to be amalgamated should have the right to affiliate themselves to the large primaries which are to be set up close by, according to their convenience.

BOOK RELEASE

Perspectives in Education by Mr. K. Paramothayan, Principal, Jaffna Cooperative Training School, will be officially released by Mr. V. Sankaralingam, Director of Education N.R., on 6-12-70 at 5 p.m. at Veerasingham Hall, Jaffna.

Mr. R. Rajaratnam, President, NDCF, will preside.

Coop Training & Education Activities of the ILO

Since the International Labour Organization was founded in 1919 and the ILO established in Geneva, the promotion of cooperative ideas and of cooperative enterprise has been one of its concerns; in the 1920's a Cooperative Service, which later became a Division and now is a Branch under the Social Institution Department, was set up. Almost at the beginning of ILO's activities the International Cooperative Alliance got consultative status in relation to the International Labour Conference and the collaboration procedures were worked out.

The Conference, which is normally convened every year in June, is the highest authority of the ILO, and it has several times, since the twenties, passed recommendations on cooperative development questions, most recently in 1965 and 1966 when the promotion of cooperatives in developing countries was a major item on the agenda. In June 1966 the general body passed Recommendation 127, to be known as the Cooperatives (Developing Countries) Recommendation, 1966. Section B of this recommendation deals with Education and Training. (*Text of this Recommendation appears in Vol. II, No. 1, of the International Cooperative Training Journal*).

BY ROBERT STAERMOSE

During the past 18 years, especially under the United Nations Expanded Program of Technical Assistance and the UN Special Fund provisions, the cooperative promotion, training and education activities have fanned out from the Geneva headquarters to the regions of the developing countries in Asia, Africa and Latin America, touching also areas like those having as their development agency a body like the South Pacific Commission. The assistance has been given and is being given in different forms.

Experts Assigned

Assignment of experts to a developing country under well-specified terms of reference is perhaps the most well-known form; they work under contracts of one or two years' duration; but their service is often extended over three to four or more years; they work with and through national counterparts, who are normally awarded fellowships for studies in countries where cooperative movement have made an impact upon the social and economic patterns of life.

Funds are found for educational equipment and the assignments are supported in various other ways. At present, the ILO has some 80 experts in the field of cooperative development; this is a rather steep raise during the past few years; it is worth noting that more than half of them are on missions within the area of training and education. Nearly all the training experts are working under terms of reference dealing

with the establishment or the further development of permanent, national cooperative training institutions. A study of the progress reports and final reports of the ILO experts show—over the last six to eight years—a very natural increase in the emphasis on job-training for medium-level staffs of cooperative trading units reflecting the needs for business skills in the middle-management groups of employees and government supervisors. Most of the ILO cooperative experts are posted in the regions of Africa.

Like other technical assistance agencies, the ILO has taken steps to concentrate and integrate the cooperative promotional activities. A number of rather large, long-term projects are being implemented under UN Special Fund provisions; they cover institutions called Cooperative Development Centres. Their objectives are to assist and advise in the establishment, organization, management, training of staff and education of members of cooperatives. A number of foreign experts are attached to each center, working as a team under a project chief. A center has been set up in Tunisia, and similar programs are being carried out in Cameroon, the Ivory Coast, Lebanon and the Malagasy Republic. The projects are national in

scope. ILO has, however, also assisted in the setting up and running of a Latin American Regional Cooperative Development Institute, at present located in Lima, Peru.

It is yet too early to attempt any evaluation of the integrated, concentrated approach through these combined consultancy, training and education centers. In a few years the experience gained by the ILO in using the package methods may be compared with those obtained by other international, bilateral and joint-bilateral ventures launched on the same pattern.

During the decades since 1945 the ILO has convened a considerable number of seminars and conferences in the regions of Asia, Africa and Latin America. In the choice of subjects can be seen the same tendency as mentioned in the experts' work programmes; the seminars deal often with business management subjects and reflect the growing realization that cooperation is a good idea only if it is expressed practically through good business services.

Under the head of seminars must be mentioned ILO's collaboration with other conveners; the tripartite inter-regional seminars in Denmark, sponsored by FAO, ILO and the Danish Government have been going on for about eighteen years now. ILO has also provided lecturers to seminars arranged by others, first among them the seminars, conferences and workshops arranged by the International Cooperative Alliance, Regional Office and Education

Center for Southeast Asia. Other conveners served are the World University Service and the South Pacific Commission. Not all the subjects of recent years have been biased toward business techniques; an ILO regional seminar was held in 1964 in Manila, Philippines, on the subject of "The Cooperative Movement and Urban Growth in Asia". The idea was to confront the cooperative movement represented by the participants with the many challenging socio-economic problems arising out of the "shifting of great numbers of people from the countryside to shanty towns and misery belts that often grow ten times as fast as the cities".

Publication Program

The publication program of the ILO has provided a

number of books and booklets on cooperative principles and practices. One of them is a booklet by Strickland, which contains the definition of Cooperation known by heart by every cooperative officer in Asia, who has had to answer the question on What Is Cooperation? in his examination paper; if you have 31 examinees in your class you are sure to get 31 one hundred per cent identical answers; the definition that has so completely overridden Asia is, by the way, Calvert's).

In the ILO bibliography of cooperative publications are descriptive books with prototype material, and a book on cooperative management and administration written by Margaret Digby and J. C. Ryan. The contributions to cooperative literature by

ILO experts, published in their countries of assignment, would, if they were catalogued, be found to be quite considerable; among them are many pamphlets and booklets, small manuals and guides, case stories as well as larger systematic text-books. *International Labour Review* publishes articles on cooperation and *Cooperative Information*, now in its 44th year, is issued in English, French and Spanish.

If you are engaged in promotion, you are training, educating, instructing and demonstrating all the time; whatever your specialized subject is; it is difficult to say when you stop being a teacher and start being an executive or administrator.

—International Cooperative Training Journal

The Economic Development Of Jaffna Through Coops

Cooperation has been the way of life in our rural Ceylon. Although "Cooperation" seems in its ordinary sense "working together" in its special sense, it means "a form of organisation wherein persons associate voluntarily on terms of equality in order to secure the satisfaction of a common need for some economic advantage".—Calvert.

Cooperation has been described as the most potent instrument to solve the manifold problems confronting the people, especially the backward and economically weak people. The potentiality of the movement in Ceylon was amply demonstrated during World War II when Cooperative Stores Societies were called upon to handle the meagre supply of consumer articles that were available at the time. Ceylon Cooperatives did a splendid job of distribution almost to the envy of the other neighbouring countries.

Important qualities in ample measure, has made a success of the movement. It was with the advent of the Cooperative Agricultural Production and Sales Society, that the Jaffna farmer was afforded the opportunity of purchasing irrigation pumps on loan, a long felt need in this arid area. These societies, in fact, set the pace for the use of Irrigation pumps in Jaffna. The farmer was able to repay these loans in easy instalments. The supply of these pumps had, in no small measure, contributed to the increased cultivation, particularly cultivation of subsidiary food crops. When the Multipurpose Societies Scheme was introduced, further opportunities were made available for the farmer to procure his other agricultural requirements on easy terms. This had given further impetus to Food Production which had almost reached saturation point.

Requirements of the population in Jaffna through their affiliated societies, their own retail depots, and authorised dealers. Two MPCS Unions have put up Power loom workshops and have already commenced production of textiles (Synthetic & Rayon). This project is financed by the Jaffna Cooperative Provincial Bank. Four other Unions have also decided to put up Power loom workshops—the necessary funds to be borrowed from the People's Bank. There is a net work of textile workshops scattered all over this district. The Jaffna Cooperative Textile Societies Union supplies the yarn and other requirements to these societies, and in addition, assists them in marketing their finished products. The Northern Province Fishermen's Cooperative Societies Union supplies all types of fishing gear to the fishermen through its affiliated societies. It also undertakes the export of beche-de-mer, sharksfin and chanks to Pakistan and Malaysia thus earning valuable exchange to the country while helping the local producers. The Jaffna Harbour Services Cooperative Union which undertakes the unloading of food ships at KKS and Jaffna provides work for nearly 600 personnel.

The statistics of societies in Jaffna are given below:—

Primary Societies	
Rural Credit Societies	450
Thrift Societies	13
Stores Societies	122
School Cooperatives	41
Fishing Societies	60
Textile Weavers Societies	54
Multipurpose	227
Others	127
	1094

Secondary Societies	
District Banks	1
MPCS Unions	12
Credit Unions	8
Others	12
	32

Grand Total 1126

More than half the number of rural credit societies are defunct as the multipurpose societies have taken over their functions. The

(Continued on page 4)

BY A CORRESPONDENT

Soon after the war, when conditions eased, attention was drawn to increase production of food. Cooperative Agricultural Production and Sales Societies (CAP & SS) were formed in all parts of the country to step up food production. But, however, it was subsequently found that the ideal society should be the Multipurpose Cooperative Society (MPCS)—which deals with Agricultural Credit, Agricultural Extension, Marketing of Agricultural Produce, Supplying of Consumer articles and engaging in almost all other human activities.

Succeeded

The Cooperative system, it has been accepted, has succeeded in Jaffna. The main reason for this success is that, by nature, the Jaffna farmer is thrifty and industrious. It is characteristic of the Jaffna farmer to make use of the opportunities afforded to him. Honesty and industry are two important factors for successful cooperation. Therefore, it is no wonder that the Jaffna man, who has in him these two

Well-Knit

The Jaffna Cooperatives, thanks to the pioneers of the movement, have a well-knit Cooperative Banking System of their own. The Jaffna Cooperative Provincial Bank, with its branches in all important towns in the District, caters to the financial requirements of the societies. The Northern Division Agricultural Producers' Union (NDAPC) supplies all the agricultural requirements to the societies and also markets the produce handled by these societies in this District. The Northern Division Cooperative Federation (NDCF) which is the pioneer apex organisation, caters to all other requirements of the societies such as promotion of education, conducting training classes and seminars, running a school of cooperation and generally espouses the common interest of the societies. The Cooperative movement in the District also has made inroads in spheres other than agriculture. The twelve MPCS Unions in the District cater to the consumer re-

Consumers' Cooperation—A Functional Approach

I
The great work done by the ICA Commission on Co-operative Principles and its courageous realism in treating the Rochdale heritage as an ideological framework rather than a canonised set of business rulings, helped towards the modernisation of co-operative thinking. These changes of attitude are well demonstrated in a recent paper of Mr. J. Orizet of the ILO. He distinguishes between binding and non-binding principles, indicating the inapplicability and even irrelevance of some of the non-binding principles to modern Cooperation. The phrasing of the principles themselves, particularly the rigorous wording of 1936 as compared to the more general and vague definitions used in 1966, also indicates that the Commission in 1966 realised that greater elasticity in the interpretation of the principles can only increase the viability of Co-operation.

Fundamental Anachronism

However, the fundamental anachronism, the attempt to look for principles of business behaviour, which must be applicable to all types of co-operative undertakings, remained in the 1966 Report almost untouched. The effort to apply to Cooperation common principles, which are more detailed than basic philosophical premises, ideological objectives, common historical origin and a sense of coherence owing to these

especially in the food trade, by large supermarkets is now regarded as inevitable. Moreover, the supermarket system will be extended from the densely populated urban centres to the suburbs, where the spread of car ownership will change consumers' shopping habits. For the same reason, the size of the supermarket will grow, increasing thereby the range of service and the number of customers necessary for profitable operation. Equally, the competitiveness of the small shopkeeper will decrease and the number of retail selling points will further decline. The number of independent firms in retail trade is expected to decline even more owing to the chain-store system.

Retail trade of consumer goods has maintained a relatively high rate of competitiveness, principally because of the large number of independent small shops which compete with each other, as any restrictive collusion amongst them is, even theoretically, inconceivable. Thus, the trade operates rather inefficiently, with excessively small plants, yet without any apparent monopolistic exploitation of the public.

Monopolistic Power

This situation is expected to change drastically with the gradual invigoration of the supermarket system and the parallel contraction of the small store formula. Oligopolistic collusion is be-

coming easier and in many cases perceivable. Moreover, this monopolistic power of the supermarkets is held directly responsible for higher prices and poorer services in many poverty stricken areas of large cities as compared with their richer suburbs. Under certain simple assumptions, such policy of price discrimination should be regarded as a perfectly rational behaviour which serves best the profit maximising objectives of the firms.

III
The assumption of the role of anti-monopolistic countervailing power necessitates a revision in some traditional co-operative business practices and principles. The prerequisites for the successful execution of such a role should be (1) larger scale of operation; (2) active price policy; and (3) modern aggressive selling methods. Literally, none of them contradicts directly any Rochdale Principle. However, large size, meaning a large body of patrons and members, prevents the intensification of social aspects in co-operative membership and rules out effective implementation of the one-man one-vote principle as the main tool of democratic control. In this respect, the course of development of large co-operatives has been similar to that of large corporations. In both of them, effective control has slipped away from shareholders and has become the domain of the professional executive.

Major Question

"Active price policy" is the opposite of "sales at market price", an established business practice of co-operatives. The practical, as well as ethical, merits of selling at market price are well known, but its economic meaning needs clarification. When the selling at market price practice is pursued, Total Revenue becomes basically dependent upon exogenous factors, i.e., on forces beyond the control of the society. Hence, the magnitude of surplus, which is the difference between Total Revenue and Total Cost, is of real economic significance, since it shows the result of two exogenous factors, the selling price of output and buying price of inputs, and one endogenous force, the efficiency in the operation of the co-operative. Consequently, if the size of surplus is an indication of success or failure in co-operative management, its distribution and the principle and practice of that distribution should be a major question.

Under an active price policy, pricing is based upon cost, demand situation, the requirements of sales promotion and the realisation of the anti-monopolistic functions of the co-operative. Pricing and pricing methods of competitors are, of course, under constant observation, but, instead of following the prices dictated by the market, the co-operative should attempt to dic-

tate prices to the market. It should assume the function, which is known in economic theory as the "price leader". The very presence of an efficient co-operative store, pursuing an active price policy, should in itself act as a price depressing factor. As long as consumers of a certain neighbourhood are aware of the availability of quality goods at reasonable prices in the co-operative store, private supermarkets will necessarily adjust their prices to remain in business. Furthermore, in such circumstances, one might even anticipate a policy of "dumping", aiming at the eviction of the co-operative store from business. Therefore, the prerequisites for the successful performance of such coun-

tervailing functions are high efficiency and competitiveness. Only efficient and competitive co-operatives will be able to set selling prices at a sufficiently low standard to make it effective. Secondly, only efficient and strong societies can survive temporary perils of dumping and retaliatory price undercuts.

Aggressive selling methods and the utilisation of modern tools of sales promotion are probably strange and even repulsive to the protagonists of classical co-operation of the puritan social school. Nevertheless, the resort to modern mass media in communication is unavoidable.

(To be continued)

BY Y. DON

Bar Ilan University, Israel

principles, premises and origin, is anachronism. Co-operatives operate in such diverse fields and under such incomparable economic, social and political circumstances that anything beyond generalities on aims and philosophies will prove untrue.

Instead of generalisation, the approach should be both functional and analytic. The functional approach should investigate the role expected to be fulfilled by various types of co-operatives, considering the specific circumstances in which they operate. The analytical approach should explore the anatomy of each specific type of co-operative undertaking, using motivations of members and patrons as a basic criterion. Functions and structure are, of course, interdependent, in as much as the structure confines the range of functions which the society may assume. On the other hand, changing circumstances reshape social and economic functions and change motivations which lead to structural adjustments.

In this paper, an attempt will be made to present such an analysis for Consumers' Cooperation in Western-type developed economies.

II

The most important development in recent years in consumers' retail trade has been the supermarket and self-service store. The gradual superseding of the traditional small shopkeeper,

For the WELFARE OF YOUR FAMILY

For the DEVELOPMENT OF YOUR COUNTRY
SAVE in your BANK.....

THE JAFFNA COOPERATIVE PROVINCIAL BANK LTD.

SAVINGS DEPOSITS :—

Interest at the rate of 4½% is allowed from 1-2-70
Arrangements can be made to withdraw funds from this Account daily.

FIXED DEPOSITS :—

From 9-2-1970 on New Deposits the following rate of interest will be payable :—

- (1) On deposits for 12 months 4½%.
- (2) On deposits for 5 years and over 5½%.
- (3) On deposits for 10 years and over 6½%.

RECURRING DEPOSITS :—Rate of Interest 6%.

Under this Scheme Deposits are received for 60 months, 81 months and 120 months. The minimum deposit will be Rs.1/- per month which after the end of 60 months will earn Rs.70/-; after the end of 81 months, will earn Rs.100/- and after the end of 120 months, will earn Rs.163/-
10 Years' Savings Certificates—6½%.

Societies Security Deposits—4½%.

PAWN BROKING—Pawn Broking is done at all our Branches. Repayment by instalments is allowed.

BRANCHES :

Jaffna—Paranthan—Chunnakam
Pt. Pedro (Nelliady)—Chavakachcheri—
Chankanai—Kayts—Vali-East (Averangal)

HEAD OFFICE :

59, MAIN STREET—JAFFNA.

JAFFNA M.P.C.S. UNION LTD.

Largest Wholesale Co-operative Establishment in the North

Authorised distributors for

CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

also dealers in Textiles, Cement, Milk-foods, Groceries, Oilman stores & Ceramics and all goods distributed by the
COOPERATIVE WHOLESALE ESTABLISHMENT

Address :

74/3, Hospital Road, Jaffna.

Retail Shop at :

15/1, Power House Road, Jaffna.

SOUTH YALPANAM MPCS UNION LTD., KILINOCHCHI.

Phone : 8.

T'gram : "Yarlunion"

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for : Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

THE ECONOMIC DEVELOPMENT.....

(Continued from page 2)

multipurpose societies have contributed greatly to the success of the Government's Food Production Implementation Programme. The relevant figures for the last two years are given below:—

	1967/68	Subsidiaries
Total loans released	Rs. 297,257-00	Rs. 2,333,080-00
Total loans settled	297,257-00	2,311,289-00
	1968/69	
Total loans released	281,490-00	3,098,371-00
Total loans settled	235,341-00	2,936,564-00

It may be noted that the honesty and integrity of the farmers in the Jaffna District have been proved beyond doubt by the fact that 90% of the loans granted in 1967/68 under the New Agricultural Credit Scheme have been settled while the position of loan recoveries for 1968/69 is also satisfactory in spite of extensive crop damage that year. While we have reason to take pride in our achievements, there is

yet much more to be done in the way of Industrial Development in the District. The Societies and Unions have to be geared in this direction. Harnessing the Palmyrah Palm is one such sphere which should attract

the attention of the Cooperatives in this District as there is plenty of scope in this Industry.

In conclusion, I may mention that it is through Cooperation, and Cooperation alone, the individual—the small individual—keeps his individuality intact and yet functions in a big way and takes advantage of Science and Technology for the greater good of the country.

Hard Work And Thrift Essential

Hard work and thrift are essential for development: this is true for the nation at large, stated Mr. T. Velupillai, President Pallai MP CS, speaking at the Society's 21st Annual General Meeting. He also appealed to defaulters to pay back their agricultural loans.

Mr. M. Selvarajah, Range Inspector paid a tribute to the Committee, the members and the staff on the efficient working of the Society.

Mr. P. Selvaretnam, Administrative Secretary, ND CF said that the Ceylon Cooperative Movement was on the threshold of change. It was generally admitted that the Cooperative Movement was developed to a greater extent in the North than elsewhere. The re-organisation scheme was aimed at making societies more economically viable so that they could provide better services. It is significant that countries with different political systems gave an honoured place to the Cooperative Move-

ment: this showed that it was essential for economic development. The Cooperative Movement, it was certain, contributed to community development, both directly and indirectly.

Messrs. P. Kanagasabai, S. Ponniah and P. Thiruganatham were elected to fill the vacancies in the Committee.

The Society which has a membership of 135, has a share capital of Rs. 5,436/12 and a statutory reserve of Rs. 8,262/87 cts.

During the period 1-4-69—31-3-70 the Society gave out Rs. 19,772/- as agricultural loans. In 1970 Rs. 2,800/- was given out as chilli cultivation loans. During the period under review the Society purchased 2,244 bushels of paddy under the GPS and made a net profit of Rs. 815/53. The turnover in the Consumer section was Rs. 121,706/38 and in the Textile section Rs. 85,344/97. During the period 1-4-69—31-3-70, the Society made a net profit of Rs. 8,162/-.

Cooperative Employees Certificate, Junior and Ordinary Levels

The next Cooperative Employees Certificate JUNIOR and ORDINARY Level Courses will commence on 2-1-1971.

1. C.E.C. JUNIOR COURSE

(a) Period of training:—3 months

(b) ELIGIBILITY:—

Employees in Cooperative Societies who have passed the J.S.C. Examination. (Applications from employees who have not reached the J.S.C. standard will also be considered).

2. C.E.C. ORDINARY LEVEL COURSE

(a) Period of training:—4 months

(b) ELIGIBILITY:—

Employees in Cooperative Societies who have passed the S.S.C. or G.C.E. (O.L.) (six subjects) or C.E.C. Junior Level

OR

Those who have the S.S.C. or G.C.E. (O.L.) with four credit passes including Arithmetic or Commercial Arithmetic.

APPLICATION FORMS MAY BE OBTAINED FROM:—

The Principal,
Jaffna Cooperative Training School,
Jaffna.

Requests for application forms to be sent by post should be accompanied by a self-addressed stamped envelope.

CLOSING DATE OF APPLICATIONS:—15-12-1970.

Jaffna Coop Training School, K. PARAMOTHAYAN,
Jaffna, 8-11-70. Principal.

UNION
COLLAPSIBLE
DOORS
for maximum
security
and distinctive
appearance.

SLIDING
FOLDING
SHUTTER
DOORS

SAMUEL, SONS & CO. LTD.

371, OLD MOOR STREET, COLOMBO 12, TELEPHONE 32341

Among the users of

UNION

Doors and Gates,
both in Colombo and
Outstations, are Banks,
Pawnbrokers, Shops,
Factories, Warehouses
and many leading
Mercantile Establish-
ments.

COLLAPSIBLE
GATES

Forget Differences And Work Together

While we may hold different views, that should not prevent us from working unitedly and striving to improve our lot through the Cooperative Movement, stated Mr. M. Ganapathipillai, Hony. Treasurer NDCF, speaking at the Annual General Meeting of the Inuvil MPCS. Comparing a cooperative society to a temple, he said members should treat their society with reverence. There should be no place for rivalries and cliquism.

Mr. S. Muthulingam said it was the efforts of the peasants which had helped the society to progress.

Mr. T. Sellathurai, Cooperative Inspector, explained the reorganisation scheme.

Messrs. V. Nallathamby, S. Muthulingam, T. Ilaignathan and F. Kanagasabai were elected to fill the vacancies in the Committee.

Messrs. V. Nallathamby and S. Muthulingam were elected President and Vice-President respectively.

Advisory Committee

The following were elected to the Advisory Committee of the Cooperative Department, Trincomalee: Messrs. A. Wipulasena (President), T. R. Susiven (Vice-President), V. Tharmalingam, P. Wickremnayagam and S. Arumugam (Secretary).

Advisory Committee's First Meeting

The first meeting of the Advisory Committee to the Cooperative Dept., Jaffna was held recently presided over by Mr. V. Canagasabai ACCD, Jaffna. The chief business was the election of office-bearers. Mr. R. Jeganathan was unanimously elected Chairman, Mr. A. Manickavasagar Vice-Chairman and Mr. R. Jesuthasan Secretary.

Eastern Province Agricultural Cooperative Union Ltd.

No. 64, Bar Road, Batticaloa & Karaitivu

MAIN DEALER FOR MASSEY-FERGUSON

TRACTORS & IMPLEMENTS

SALES ○ SERVICE ○ SPARES

Electric & Oxygen Welding Undertaken

T'phone:—257, Batticaloa

T'gram:—"Service"

T'phone:—10, Nintavur

TRIPOLI MARKET

FOR ALL YOUR
REQUIREMENTS OF
VEGETABLES

For Speedy Discharge and
Safe Delivery

Jaffna District

Co-operative Harbour Services

Union Ltd.

25, Front Street,

JAFFNA.

- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

TELEPHONE No. 590

வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர் கூ. சமாசம் கம வழிநடாத்துதல் சேவைகளை வழங்கும்

விவசாயிகளுக்கு கம வழிநடாத்துதல் சேவைகளை வழங்கும் பொருட்டு வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சமாசம் கம வழி நடாத்துதல் பகுதி ஒன்றினை விரைவிலே அமைக்க விருக்கின்றது என சமாச வட்டாரங்கள் தெரிவித்துள்ளன.

இத்தகைய பகுதியின் அவசியத்தினை விளக்குகையில் அவ்வட்டாரங்கள் தெரிவித்த தாவது; விவசாய ஆலோசகர்கள் கம உற்பத்திபற்றி கூடுதலான அக்கறை கொள்வதற்கு இது தூண்டும். இது வரை காலமும் ஒரு கமம்

பிழைப்பு ஊதியம் அளிக்கும் ஒன்றாகவே கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால், இனிமேல் அது ஓர் வியாபாரத்திட்டமாகக் கணிக்கப்பட்டுவரும். இன்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களை மதிப்பிடும் அளவுகோல்கள் மாறி விட்டன. கமங்களின் வெற்றித் தோல்வியில் இருந்துதான் சங்கங்களின் வெற்றித் தோல்விகணிக்கப்படும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் திட்டக்கணக்கு சில சமயங்களிலே சங்கத்தின் வெற்றித் தோல்வினைச் செய்வனே பிரதிபலிப்பதில்லை என்றும், சங்கத்தின் தொழிற்பாடு பற்றி அவை தப்பான எண்ணங்களைப் பிறப்பிக்கக் கூடுமாதலால் சங்கத்தின் வெற்றித் தோல்வி அதன் திட்டக்கணக்கோடு அல்ல, கமங்களின் வெற்றித் தோல்வியோடு நேரடித்தொடர்பு கொண்டுள்ளது என இப்பொழுது கருதப்படுகின்றது.

கம வழிநடாத்துதல் சேவைப்பகுதி கூட்டுறவுத் திட்டத்தின் கீழ் விவசாய ஆலோசனைச் சேவைகளை வழங்க இருப்பதால் பொருளாதார சமூக வளர்ச்சிக்கு அதுபுத்துயிரளிக்கும். மேலும்,

விரிவாக்கச் சேவையில் ஈடுபடும் பணியாளர்களுக்கு புதிய வாய்ப்புக்களையும், நற்பயன் அளிக்கக்கூடிய சேவையைச் செய்யும் சந்தர்ப்பத்தையும் அளிக்கும். அவர்கள் சேவை செய்ய இருக்கும் வாடிக்கைக்காரர் கமத்தேவைகளையும் துணைச் சேவைகளையும் பெறுவதற்குப் பழக்கப்பட்டிருப்பதனால் ஆலோசனைச் சேவைகள் பயன் முனைப்பானவையாய் திகழும்.

கம வழிநடாத்துதல் திட்டத்தின் பொது நோக்கங்களாவன: விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரத்தினை உயர்த்துதல், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் தொழிற்பாட்டினைச் செம்மையாக்குதல், தேசிய பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு உதவுதல்.

குறிப்பான நோக்கங்களாவன: பொது நோக்கங்களை எய்தும் பொருட்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்களினதும், விவசாய ஆலோசனைச் சேவைகளினதும் அன்றாட முயற்சிகளை நெறிப்படுத்துதல்; கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் ஊடாகவும் வேறு நிறுவனங்களின் ஊடாகவும் கமத்தேவைகளையும், சேவைகளையும் வழங்கி கமத்திட்டம்வகுத்தல்மூலம்சங்கங்களின் செயற்திறத்தினை விரித்திசெய்தல். இதற்கு (1) கமத்தின் உண்மையான மறைந்துள்ள வளங்களை (மனித, நிதிநிதியான, இயற்கைநிதியான) மதிப்பிடவேண்டும். அத்துடன் விலை அமைப்பிற்

கும் சந்தைத் தேவைக்கும் ஏற்ப உற்பத்தி வல்லமையைக் கணக்கிடல் வேண்டும். (2) மேலதிகமான தேவைகளையும் சேவைகளையும் மதிப்பிட்டு எந்தளவிற்கு இவற்றினை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமும் வேறு நிறுவனங்கள் மூலமும் வழங்கலாம் என்பதனை நிர்ணயித்தல் வேண்டும். (3) கமத்தின் சட்டனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் வல்லமையின் அடிப்படையில் கமத்திட்டத்தையும் வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் தயாரித்தல் வேண்டும் (4) புத்தறிவையும் புதிய திறமைகளையும் புகட்டுவதன் மூலம் தனிப்பட்ட விவசாயிகளின் வல்லமைகளைப் பெருக்குதல் வேண்டும்.

இச் சேவைகளை வழங்குவதற்கும் புதிய தொழில் நுட்ப அறிவைப் புகட்டுவதற்கும் தம்மிடம் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற பணியாளர்கள் இருக்கின்றனரென சமாச வட்டாரங்கள் மேலும் கூறுகின்றன.

வீரசிங்கம் நினைவு தினம்

கூட்டுறவுப் பெரியார் அமரர் வீரசிங்கம் அவர்களது நினைவு தினக்கூட்டம் 5-12-70 மாலை வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெறும்.

கூட்டுறவு வங்கி வடபகுதியின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துள்ளது

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு மாகாண வங்கி வடபகுதி மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் கடந்த 41 வருடங்களாகச் சேவை செய்து வந்துள்ளது என மேற்படி வங்கியின் 41 வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் திரு. இ. இராஜரத்தினம் தலைமையுரைநிகழ்த்துகையில் குறிப்பிட்டார். மேலும் பேசுகையில் வடபகுதி கூட்டுறவு முன்னோடிகளின் சேவைகளை நினைவுறுத்திய அவர், அவர்கள் சென்ற பாதையைக் கூட்டுறவுாளர்கள் பின்பற்றிச் சென்று கூட்டுறவு வங்கி தனது கொள்கைகளுக்கேற்ப வாழ்வழிவகுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.

தொடர்ந்து அவர் பேசுகையில் வங்கி வளர்ச்சியடைய வேண்டுமானால் அதற்கு நிதி வேண்டும். எனவே ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தமது சேமிப்பை கூட்டுறவுவங்கியில் இடவேண்டும். இந்நிதியை

பொருளாதாரசமூகஅபிவிருத்திக்கு உபயோகப்படுத்தலாம் என்றார்.

திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளை பேசுகையில் ஐ. நா. சங்கங்களின் கணக்குகளுக்கு தடை உத்தரவு பிறப்பித்தமை சங்கங்களைப் பெரிதும் பாதித்துள்ளது என்றார்.

கூட்டுறவு சிரேஷ்ட உதவி ஆணையாளர் திரு. K. S.

பொன்னுத்துரை பேசுகையில், பழைய ஐம்பது ரூபா நூறு ரூபா தாள்கள் செல்லாதுபோனதைத் தொடர்ந்து சில ஊழல்கள் தோன்றியதால் அரசாங்கம் மேற்படி நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. மேற்படி ஊழல் பற்றி விசாரணை முடிந்தவுடன் நிலை சீரடையும் என்றார். வெளிக் கடன் எஸ். டி. 4 கோடி எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

நூல் வெளியீடு

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பயிற்சிக்கல்லூரி அதிபா திரு. க. பரமோதயன் எழுதிய Perspectives in Education என்னும் கல்வி சம்பந்தமான ஆங்கில நூல் 6-12-70 ல் வடபகுதி கல்வி வித்தியாதிபாதி திரு. V. சங்கரலிங்கம் அவர்களால் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மாலை 5 மணியளவில் வெளியிடப்படும். வ. ஐ. மே. சபைத்தலைவர் திரு. இ. இராஜரத்தினம் அவர்களின் தலைமையில் இவ்வைபவம் நடைபெறும்.

ஆலோசனைக்குழுவின் முதற் கூட்டம்

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் ஆலோசனைக்குழுவின் முதலாவது கூட்டம் மேற்படி ஆணையாளரின் அலுவலகத்தில் அண்மையில் நடைபெற்றது. திரு. R. ஜெகநாதன் தலைவராகவும் திரு. A. மாணிக்கவாசகர் உப தலைவராகவும், திரு. R. யேசுதாசன் காரியதரிசியாகவும் ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரப் பத்திரம் உயர் பிரிவு

அரசாங்கத்தால் செயற்படுத்தப்படவிருக்கும் பட்டதாரிகளுக்குரிய பயிற்சி காரணமாக மேற்படி பயிற்சி வகுப்பு ஒத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த வகுப்பைப்பற்றிய அறிவித்தல் பத்திரிகைகளில் விளம்பரப்படுத்தப்படும். என்றாலும் முந்திய பரீட்சைகளில் தேர்ச்சி பெறாதவர்களுக்காக 1971 ல் ஓர் உயர்தரப் பரீட்சை நடாத்தப்படும்.

கூட்டுறவுக் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம். 28. 10. 70.

க. பரமோதயன், அதிபர்

விவசாய உற்பத்தியாளர் கூ. சமாசம்

யாழ்ப்பாணம் 1-12-1970

கூட்டுறவு வீடமைப்பு பற்றிய பிரதேச கருத்தரங்கு

சர்வதேசக் கூட்டுறவு இணைப்புத் தாபனத்தினதும் மலேசிய கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்தினதும் ஆதரவில் அண்மையில் மலேசியாவில், தென் கிழக்காசியாவில் கூட்டுறவு வீடமைப்பு அபிவிருத்தி பற்றிய பிரதேச கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. இலங்கை உட்பட தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலிருந்து பல பிரதிநிதிகள் இக்கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டனர்.

வளர்ச்சியுற்று வரும் நாடுகளிலே குடிமக்கள் தொகை அதிகரிப்பும், கைத்தொழில்களும் நகரங்களும் பெருகி வருதலும் பாரதூரமான வீடில்லாப் பிரச்சினையை உண்டாக்கி இருப்பதுடன் சேரிக் பல்கிப் பெருகுவதற்கும் வழிகோலி இருக்கின்றன. இதனால் பாரதூரமான சமூக பொருளாதார அரசியல் விளைவுகள் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்து உண்டு.

தென்கிழக்காசிய நாடுகள் பொருளாதாரத் திட்டங்களை வகுத்தல் எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவிற்கு சமூகத் திட்டங்களை வகுத்தல் இன்றியமையாதது என்பதனை ஒப்புக் கொண்டுள்ள போதிலும் நடைமுறையில் சமூகத்தைப் பற்றிய திட்டங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம் பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்பட்டதும் தானாகவே சமூக சீர்திருத்தங்கள் ஏற்படும் என்ற தவறான எண்ணமே. ஆதலாற்றான் தேசிய வருமானத்திலிருந்து குறைந்த பகுதி வீடமைப்பிற்கு ஒதுக்கப்படுகின்றது. மேலும், வீடமைப்புக் கொள்கைகள் திட்டவட்டமாக வரையறுக்கப்படாததும் அபிவிருத்தித்திட்டங்கள் யதார்த்தத்திற்கு முரணாக இருப்பதும் முட்டுக்கட்டைகளாக இருக்கின்றன.

நன்கு வகுக்கப்பட்ட வீடமைப்புத்திட்டங்களின் தேவையை கருத்தரங்கு வலியுறுத்துகையில் சேரிகளை ஒழிப்பது பற்றியும், நகரங்களிலே அதிக மக்கள் வந்து குவிவதைத் தடுப்பதபற்றியும் விசேட கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும் என தகவுரை செய்தது. கருத்தரங்கின் நகல் அறிக்கையின்படி, வீடமைப்புத்திட்டங்களின் நோக்கங்களாவன:

(1) வீட்டுப்பிரச்சினை மோசமாவதைத் தடுத்து நகரங்களில் அதிக மக்கள் குவிவதைத் தடுத்து நிறுத்துவது. (2) மக்கள் தொகை ஆண்டுதோறும் அதிகரிப்பதனாலும் குடும்ப வருமானங்கள் அதிகரிப்பதனாலும் புதிய வீடுகள் வேண்டும் என்ற தேவையைப் பூர்த்தி செய்தல். (3) வீடில்லாப் பிரச்சினையையும், பற்றுக்குறையையும் படிப்படியாகத் தீர்த்து வைத்தல் வேண்டும். (4) இயற்கைக் காரணங்களால் அழிந்த வீடுகளுக்கும் பாழடைந்த வீடுகளுக்கும் பதிலாகப் புதிய வீடுகளைக்கட்டுதல்.

இலங்கை அரசாங்கம் வீடமைப்பிற்கென தனியே ஓர் அமைச்சினை நிறுவியிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. வீடில்லாப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு, தனியார், கூட்டுறவுத் துறைகளின் முயற்சிகளை ஒழுங்கிணைக்கப் போவதாக வீடமைப்பு அமைச்சர் அறிவித்துள்ளார். இன்றைய சூழ்நிலையில் தனியார்துறை இதில் ஆர்வம் காட்டும் என எதிர்பார்ப்பது மடமை. ஆதலால், அரசும் கூட்டுறவுத் துறையும் இணைந்தே இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணலாம். இதுபற்றி கலந்தாலோசித்து பொருத்தமான திட்டங்களை வகுப்பதற்கு கூட்டுறவுத் துறைகளும், இலங்கை கூட்டுறவுச் சம்மேளனமும் கூட்டாகச் சேர்ந்து ஒரு தேசிய கருத்தரங்கிற்கு உடனடியாக ஒழுங்கு செய்தல் வேண்டும்.

இந்தியாவிலே எட்டுமாநிலங்களில் வீடமைப்புச் சம்மேளனங்கள் இருக்கின்றன. அதுமட்டுமன்று, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே வீடமைப்பிற்கென ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் மொத்தத் தொகையில் 40 வீதம் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் வழங்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கின்றது. இலங்கையிலும் ஒரு தேசிய கூட்டுறவு வீடமைப்புச் சம்மேளனத்தை நிறுவுதல் சாலவும் சிறந்தது. நிதி திரட்டும் பொருட்டு அரசாங்க உத்தரவாதத்துடன் கடன் பத்திரங்களை வழங்குவதற்கு இச்சம்மேளனத்திற்கு உரிமை இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் கூட்டுறவு வீடமைப்புச் சங்கங்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு அரசாங்கம் தனது காணிக்கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். இறக்குமதி செய்யப்படும் கட்டிடப் பொருள்களின் ஒரு பங்கினை இத்தகைய சங்கங்களுக்கு அரசாங்கம் வழங்கவேண்டும். அத்தோடு வீடமைப்பிற்கென வரவு செலவுத்திட்டத்தில் ஒதுக்கப்படும் தொகையில் 50 வீதம் இச்சங்கங்களின் ஊடாக வழங்கப்படவேண்டும்.

திருக்கோணமலை கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் ஆலோசனைக் குழு

திருக்கோணமலை கூட்டுறவு உதவி ஆக்க ஆணையாளர் ஆலோசனைக் குழுவிற்கான தேர்தல் 10-11-70 ல் நடைபெற்றது. இக்குழுவிற்குப் பின்வருவோர் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். திருவாளர்கள்: A. விபுலசேன (தலைவர்) T.R. சசிவன் (உபதலைவர்) V. தர்மலிங்கம், P. விசுநாயகம், S. ஆறுமுகம் (செயலாளர்), எழுதுவினைஞர் சார்பில் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள்)

நீட்டோலை — கபிலர்

விமர்சனம்

திருமகளும் அவரின் தமக்கை மூதேவியும் ஒரு முறை நாரதரிடம் வேகமாகக் சென்று எங்களில் யார் அழகானவர் என்று தீர்ப்புக் கூற வேண்டும் என்று அழுங்குப் பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டார்களாம். ஒருவரை அழகானவர் என்று சொன்னால் மற்றவர் கோபித்துக் கொள்வார் என்று எண்ணிய நாரதர் நிதானமாகச் சிந்தித்த பின், “திருமகள் வீட்டிற்கு நடந்து வரும் போது அழகாயிருப்பாள். மூதேவி வீட்டிலிருந்து நடந்து போகும் போது அழகாக இருப்பாள்” என்று கூறினாராம்.

இலக்கிய உலகில் விமர்சகர்கள் என்ற நாரதர்களுக்கும் இத்தகைய பாணியில் விமர்சனம் செய்து தமது உண்மையைச் சுய அறிவையும், அத்தோடு தம்மையும் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். உள்ளதை உள்ளவாறு கூறுகின்றோம் என்று உலகத்தைப் புரியாது கலைமகளுக்கு அடிமையாகி எழுதிவிட்டால் திருமகள்களும் அவளின் தமக்கைகளும் கோபித்துக் கொள்வார்கள். கடைசியில் நாரதர் வாகம் என்ற செய்திதான் அடிப்படும்!

விமர்சகர்கள் உண்மையை எழுத வேண்டும்; குறைகளை நிவர்த்தி செய்யத் தக்க ஆலோசனைகளை வழங்கி இலக்கியம் வெற்றித் திசையினை நோக்கிச் செல்வதற்குப் புதுப்பாடகர்களுக்கு வழிகாட்டவேண்டும். இதனால் நாரதர்கலகம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை. நாரதர்கலகம் எப்பொழுதும் மங்கலமான விடயங்களில் தான் நிறைவடையும் என்று புராணங்கள் பேசுகின்றன.

நன்பர்கள், அறிந்தவர்கள் என்பதற்காக, மந்திர தந்திர மருந்துகளுக்கு விளம்பரம் கொடுக்கும் முறையைப் பின்பற்றி விமர்சனம் எழுதுவது கலையுமல்ல, இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திடும் பணியுமல்ல. இத்தகைய விமர்சனங்கள் பல்கிப் பெருகுவதால் உயர்ந்த இலக்கியம் எது என்ற மயக்கத்தான் மேலும் மேலும் வளர்ந்து கொண்டுபோகும். சுற்றில் மந்திர தந்திர விளம்பரங்களை பார்க்கும் கண்ணோட்டத்திலே இத்தகைய விமர்சனங்களை வாசகர் பார்ப்பார்கள். எதையும் வானளாவப் புகழ்ந்து தள்ளுவது அல்லது தனது நூலறிவுப் பாண்டித்தியத்தைக் கொட்டுவது அல்லது ஒரேயடியாக குற்றங்களைத் தரும்பை எடுத்துத்தூணாகக் காட்டுவதுபோல் காட்டுவது, எழுத்தாளர் படைப்பை விமர்சிக்காது பரம்பரையை விமர்சிப்பது எல்லாம் விமர்சனமல்ல.

இந்நிலையில் விமர்சனம் செய்பவருக்கு மதிநுட்பம் நூலறிவுடன் இருக்க வேண்டும் என்பதை எவரும் ஒப்புக் கொள்வர். கூலிக்கு மாறடிக்கும் விமர்சனப் பாணிக்காரர் என்ன சொல்கிறார்கள் தெரியுமா? எமது நாட்டில் பட்டினி கிடந்து எத்தனையோ கஷ்டங்களை அனுபவித்துத்தான் இங்குள்ள எழுத்தாளர் நூல்களை அச்சிடுகிறார்கள். அவர்களின் நூல்கள் விலைப்பட வேண்டும். ஆனபடியால் நாம் நாலைந்து வார்த்தைகள் நல்லாகத் தான் எழுதவேண்டும். இதில் எமது நாட்டு வாசகர்களை ஏமாளிகளாக்குவோம் என்ற கருத்துத் தொனிக் கிறதல்லவா? எமது நாட்டு எழுத்தாளர் உயர்ச்சியடைந்து வாழவேண்டும் என்பதில் யாருக்குத் தான் விரும்ப மில்லை? ஆனால், நாம் நல்லது என்று எழுதித் தரகுபேச

உலகின் பலவெறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்கள் தங்களுடைய சமூக பொருளாதார முன்னேற்றத்தைக் கருதி பரஸ்பர அடிப்படையில் கூட்டுறவியக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். இந்த மாபெரும் இயக்கத்தில் உள்ள கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை உபயோகிப்போர் கூட்டுறவுகள் என்றும், உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுகள் என்றும் இரு பெரும் பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். உபயோகிப்போர் கூட்டுறவுகள் அங்கத்தினர்களின் தேவைகளை வழங்குகின்றன. உணவுப் பொருட்கள், வீட்டுத் தேவைகள், விவசாயத் தேவைகள் முதலியனவாகவும் அவை இருக்கலாம்; அல்லது பழுதுபார்த்தல், லேவாதேவி செய்தல், வீடு கட்டித் தருதல் போன்ற சேவா நடவடிக்கைகளாகவும் இருக்கலாம். உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுகள் எனப்படுவன, அங்கத்தினர்களின் பொருள் உற்பத்தி விற்பனை ஆகிய பணிகளில் ஈடுபடும் சங்கங்களாம்.

உலகக் கூட்டுறவியக்கத்தின் பிறப்பிடம் இங்கிலாந்து தேசமாகும். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், இங்கிலாந்திலும், ஸ்காட்லாந்திலும் மக்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கூட்டமைப்புகள் தோன்றின. ரெபேட் ஓவன் என்பாரின் முயற்சியால் 1844-ம் ஆண்டில் லங்காஷயர் மாநிலத்தில் ரெச்டேல் என்னுமிடத்தில் கூட்டுறவு பண்டசாலை சங்கம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. லங்காஷயர் நூற்பு ஆலையைச் சேர்ந்த 28 கம்பனி நெசவாளிகள், ரொட்டி, மைதா, சர்க்கரை, வெண்ணெய் ஆகியவைகளை நியாய விலையில் பெறுவதற்காக அப்பண்ட சாலைச் சங்கத்தை தோற்றுவித்தார்கள். ரெச்டேல் முன்னோடிகளான இவர்களது முயற்சியானது நாளடைவில் பல்கிப் பெருகியது. இன்று உலகிலேயே மிகப்பெரிய கூட்டுறவுச் சங்கமான லண்டன் கூட்டுறவு மொத்த விற்பனைச் சங்கம் இயங்குகிறது. இந்த

மாவட்ட சமாசங்கள் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும்

புதிதாக அமைக்கப்படவிக்கும் பெரிய ஆரம்பச் சங்கங்களின் நிருவாகசபையில் 60 வீதத்தினர் அங்கத்தவர்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானம் மட்டக்களப்பு மாவட்ட கூட்டுறவுச் சமாசத்தினால் கூட்டுறவு மறுசீரமைப்புப் பற்றி கூட்டப்பட்ட கூட்டுறவாளர் மகாநாட்டில் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

மாவட்ட சமாசங்கள் இப்போது போல் இருப்பதுடன்

வதை வாசகர் நம்புவார்கள் என்று கருதுவது ஏமாற்று நோக்காகும். மக்களின் புத்தியை மந்த புத்தியாக்கும் செய்கையாகும்.

வாசகர்களின் ரசனை பல்வேறுபட்டது. இவர்கள் மத்தியில் விமர்சனம் நூல்களின் தரங்களை சீர்தாக்கி இலக்கிய ஆக்கத்திற்கு புது வழிவகுப்பவனாக மிளிர்வேண்டும். ஆனால் இத்தகைய விமர்சனப் போக்குள்ளவன் மீது எழுத்தாளர் பாய்ந்து தமது நூலைப்பற்றி நல்லாக ஏன் எழுதினான் என்று கேட்பதும், தமது நூலில் அவர்குறைகளைச் சுட்டியமைக்கு ஏதேதோ போலிக்குற்றங்களை அவர்மீது சுமத்துவதும் வளர்ச்சிக்கு உரமளிக்காது. தாம் எழுதுவதெல்லாம் அமர சிருஷ்டி என்று நம்புவர்கள் வளர்ந்து வளர்ச்சிக்கு எல்லையில்லாது இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதுபற்றி கவலைப்படத் தேவையில்லை.

கூட்டுறவு:

சங்கத்துக்கு இந்தியாவில் சொந்த தேயிலைத் தோட்டங்கள் உள்ளன.

கடந்த நூற்றிருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகக் கூட்டுறவியக்கம் பிரிட்டனில் நன்கு வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. பண்டசாலைச் சங்கங்கள் தவிர விவசாயச் சங்கங்களும் தோன்றியுள்ளன. விதை, உரம், விளைபொருட்கள் முதலியன விற்பனை செய்யும் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களும், விவசாயக் கருவிகளை வழங்கும் சேவா சங்கங்களும் பல உள்ளன. அனைத்துலக கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் (International Co-operative Alliance) 75 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இங்கிலாந்து தேசத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டு உலக நாடுகளின் தலைமைக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு ஒரு இணைப்பு நிலையமாய் விளங்குகிறது. இதன் அங்கத்தினர் சங்கங்கள் அனைத்துலக நாடுகளிலும் சேர்ந்து 5 லட்சத்துக்கும் அதிகமாகும்.

ஸ்காட்லாந்து நாட்டின் மேற்குப் பகுதியில் மீனவர்கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உள்ளன. ஐயர்லாந்து நாட்டில் ஸர். ஹோரஸ்பிளங்கெட் என்பார் முதலாவது கூட்டுறவுப் பார் பண்ணையை அமைத்தார். அதைத் தொடர்ந்து ஐரிஷ் விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கம் 1894-ம் ஆண்டில் ஏற்பட்டது. அதுமுதல் விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அந்த தேசத்தில் வளம்பெற்றன.

ஸ்காண்டிநேவிய நாடுகளான டென்மார்க், நார்வே, ஸ்வீடன் ஆகிய தேசங்களில் பாற் பண்ணைக் கூட்டுறவுகள் நன்கு முன்னேறியுள்ளன. இறைச்சி தயாரிப்புச் சாலைகள் டென்மார்க் நாட்டில் கூட்டுறவுத் துறையில் பிரபலம்

டைந்துள்ளன. நார்வே, ஸ்வீடன் நாடுகளில் கூட்டுறவு பண்டசாலை முயற்சி நல்ல பலன் கண்டுள்ளது. ஸ்வீடனில் ஸ்டாக்ஹோம் என்னுமிடத்தில் உள்ள லுமா கூட்டுறவு மின்விளக்கு தயாரிப்பு தொழிற்சாலை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிலையமாகும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் ஜேர்மனி நாட்டில் கூட்டுறவு லேவாதேவி சங்கங்கள் தோன்றின. ரெய்ச்சான் ஆரம்பித்த கிராமக் கூட்டுறவு வங்கி இயக்கமும், ஷுலஸ் டெலிஸ் என்பார் துவக்கிய நகர்ப்புற கூட்டுறவு லேவாதேவி இயக்கமும் 1889-ம் ஆண்டுக்குப்

றவுகள் விற்பனை செய்கின்றன.

ஸ்டெயின் நாட்டில் பண்டசாலை இயக்கம் வளங்கண்ட போதிலும் 1936-39-ல் நடந்த உள்நாட்டுக் கலகங்கள் காரணமாய் அது நலிவுற்றது. இப்போது அங்கு மீனவர் கூட்டுறவுகள் திறம்பட இயங்குகின்றன.

பெல்ஜியம் தேசத்தில் பாற் பண்ணைக் கூட்டுறவுகளும், பழப் பக்குவச் சாலைகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. அந்த நாட்டு விவசாயிகளின் கடன் தேவையில் சுமார் 45 சதவிகிதம் வரை கூட்டுறவு லேவாதேவி சங்கங்கள் வழங்கி வருகின்றன. வீடமைப்புத் துறையிலும் கூட்டுறவுப்பணி விரிவடைந்துள்ளது.

இத்தாலி தேசத்தில் ஏற்பட்ட கூட்டுறவுப் பண்டசாலைகள் பாஸிஸ்ட் அடக்குமுறையின் கீழ் நலிவுற்றபோதிலும் 1944-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு மீண்டும் வலிவடைந்தன. விவ

ஒரு கண்ணோட்டம்

பிறகு நல்ல வளர்ச்சிகண்டன. பால், பண்ணைப் பொருள்கள், கால்நடைகள், பூச்சி நாசினி, உரம் முதலியவற்றின் வியாபாரம் கூட்டுறவுத் துறையில் ஜேர்மனியில் சிறப்பெய்திற்று.

மு. க.

பிரான்ஸ் நாட்டில் உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுகள் ஏற்பட்டன. கூட்டுறவுப் பண்டசாலை இயக்கமும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. சார்லஸ் கைட் என்னும் பொருளாதார வல்லுநர் இந்நாட்டின் கூட்டுறவுத் துறையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவராவார் பிரான்ஸ் நாட்டின் கோதுமை உற்பத்தியில் 80 சதவிகிதத்தையும், இதர தானியங்களில் 65 சதவிகிதத்தையும், பழவகையில் 20 சதவிகிதத்தையும், பூச்சி நாசினிகள், விவசாயக் கருவிகள் முதலியன வற்றில் சரிபாதியையும் கூட்டு

சாயத் துறையிலும் கூட்டுறவு முயற்சி முன்னேறியுள்ளது. பண்ணைப் பொருள்களில் 75 சதவிகிதத்தை கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் விற்பனைத் தருகின்றன. சாலை போக்குவரத்துத் துறையிலும் கூட்டுறவு வெற்றி கண்டுள்ளது.

போலந்து, ஹங்கேரியா, ருமேனியா, பல்கேரியா ஆகிய நாடுகளில் விவசாயக் கூட்டுறவுகள் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. சோவியத் யூனியனை எடுத்துக்கொண்டால் அந்த நாட்டின் தேசிய, பொருளாதார, சமூக வாழ்க்கையில் கூட்டுறவுப் பண்டசாலை இயக்கம் முக்கிய பங்கு வகித்துவருகிறது. 5 கோடி 7 லட்சம் ரஷ்ய மக்களை பண்டசாலை இயக்கம் அங்கத்தினர்களாகக் கொண்டு விளங்குகிறது.

பாலஸ்தீனம், இஸ்ரேல் தேசங்களில் விவசாயக் கூட்டுறவுகள் உள்ளன. யூதர்களின்

(கொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

கூட்டுறவுப்பணியாளர் தராதரப் பத்திரம் கனிஷ்ட, சாதாரண பிரிவுகள்

கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரப் பத்திரத்திற்குரிய கனிஷ்ட, சாதாரண பயிற்சி வகுப்புகள் 2-1-1971 ல் யாழ். கூட்டுறவுக் கல்லூரியில் ஆரம்பமாகும்.

1. கனிஷ்ட பிரிவுப்பயிற்சி

(அ) பயிற்சிக்காலம்:- 3 மாதங்கள்

(ஆ) தகைமைகள்:-

கனிஷ்ட கல்வித் தராதரம் பெற்றுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாளராகக் கடமையாற்றுவோர். (குறைந்த கல்வித் தராதரம் உடையவர்களின் விண்ணப்பங்களும் கவனிக்கப்படும்)

2. சாதாரண பிரிவுப்பயிற்சி

(அ) பயிற்சிக்காலம்:- 4 மாதங்கள்

(ஆ) தகைமைகள்:-

சிரேஷ்ட கல்வித் தராதரப் பரீட்சையில் அல்லது கல்விப் பொதுத்தராதரப் (சாதாரண தர) பரீட்சையில் (6 பாடங்கள்) சித்தியடைந்து அல்லது கூட்டுறவுப் பணியாளர் தராதரப் (கனிஷ்ட பிரிவு) பரீட்சையில் சித்தியடைந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணியாளராகக் கடமை ஆற்றுவோர்.

அல்லது

சிரேஷ்ட கல்வித் தராதரப் பரீட்சையில் அல்லது கல்விப் பொதுத்தராதரப் (சாதாரண தர) பரீட்சையில் எண்கணிதம் அல்லது வர்த்தக கணிதம் உட்பட நான்கு பாடங்களில் திறமையுடன் சித்தியடைந்தவர்கள்.

பயிற்சி வகுப்பில் சேருவதற்குரிய விண்ணப்பப்பத்திரங்களை பின்வரும் முகவரியில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அதிபர்,

கூட்டுறவுக் கல்லூரி,

யாழ்ப்பாணம்.

விண்ணப்பப் பத்திரங்களைக் கடிதமூலம் பெற விரும்புவோர் சொந்தமுகவரி எழுதி முத்திரை ஒட்டப்பட்ட ஒரு கடித உறையை வைத்து எழுதவேண்டும்.

விண்ணப்பங்களின் முடிவு திகதி:- 15-12-70

கூட்டுறவுக் கல்லூரி,

யாழ்ப்பாணம்,

8-11-70.

க. பரமோதயன்,

அதிபர்.

(முற்றொட்டி)

கூட்டுறவு இயக்கமும்

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அரசாங்க நினைக்காளங்களிலிருந்தும், ஏனைய சமூக நிறுவனங்களிலிருந்தும் வேறுபட்டவை என்பதனை நாம் மறத்தலாகாது. அவற்றிற்கு தனிவேறு இயல்பு இருந்தபோதிலும் அவை அடிப்படையிலே வர்த்தக தாபனங்கள் என்பதனை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும். தாம் இயங்குவதற்குச் செலவாகும் தொகையை ஈடுசெய்வதற்கும் தமது உபவிதிகளுக்கு ஏற்ப உறுப்பினர்களுக்கு பங்கு வட்டியைக் கொடுப்பதற்கும் அவை போதிய வருமானத்தினை ஈட்டவேண்டும். அவை ஈட்டும் வருமானம் ஆதாய எல்லை யிலும், அவை மேற்கொள்ளும் வியாபாரத்தின் தன்மையிலும் ஒவ்வொரு சங்கத்தினதும் வியாபாரப் பிரட்டிலும், முகாமைத்திறமையிலும், தொழிற்பரப்பிலும் தங்கியிருக்கின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியிலுள்ள, ஒரு குறிப்பிட்ட சங்கத்தின் வருமான வல்லமையை மனதில் கொள்ளாது கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் யாவற்றிற்கும் ஒரு சம்பளத்திட்டத்தை வகுத்தால் அதனைச் செயற்படுத்த முடியாது போய்விடும். அத்தகைய திட்டத்தினைச் செயற்படுத்துவதென்றால் அது அதிகம் மையப்படுத்தப்பட்டதாகவும், அரசாங்கமானியத்தைத் தொடர்ந்து பெற்று வருவதாயும் இருத்தல் வேண்டும். அப்படியாயின் ஆண்டுதோறும் மானியம் எவ்வளவு அதிகரிக்கும் என்பதனைக் கணிக்கமுடியாதிருக்கும்.

கூட்டுறவு ஊழியர்களுக்கு இடமாற்றச் சேவையினை வகுப்பதும் பிரச்சினைக்குரியது. ஓர் அலுவலகத்தில் அல்லது ஒரு தனிப்பட்ட நிறுவனத்தில் வேலைபார்க்கும் பணியாளர் போலல்

லாது கூட்டுறவுப் பணியாளர் தமது சங்கங்களினது—அவை பெரிதாயினும் சரிசிறிதாயினும் சரி—வர்த்தகத்தலைவியினை நிர்ணயிப்பவர்கள். சங்கத்தின் சொந்தக்காரர்களாகிய உறுப்பினர்களின் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளாகிய நிருவாகக்குழு உறுப்பினர்களுக்கு பணியாளர் வழிகாட்டுவதோடு அவர்கள் வகுக்கும் வழியிலும் நடந்து செல்ல வேண்டும். மேலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் உறுப்பினர்கள் சமூக அடிப்படையிலே பல்வேறுபட்டவர்கள் என்பதையும் நாம் மறத்தலாகாது. ஆதலால் சங்கத்தின் வளர்ச்சியிலே ஓர் ஊழியன் நிரந்தர அக்கறை எடுப்பான் என்பது ஐயத்திற்குரியது. ஏனெனில் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் செயற்படத் தொடங்கி அரை

மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிடில் அவை வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டைகளாய் விளங்கும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உறுப்பினர்களின் சமூக, பொருளாதார மேம்பாட்டை குறிக்கோள்களாகக் கொண்டு சில அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்கேற்ப இயங்கிவரும் தாபனங்களாகும். தமது சொந்த நன்மைக்காகவும், சமூகத்தின் நன்மைக்காகவும் சாதாரண மக்கள் பொருளாதார முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்கு தூண்டுகோல்களாய் அவை விளங்குகின்றன. இதனாற்றான் எந்தவித பொருளாதார அமைப்பிலும் கூட்டுறவு இயக்கம் பேணப்பட்வுருகின்றது. எமது நாட்டுப் பின்னணியைப் பொறுத்தவரை குறிப்பாகக் கிராமப் புறங்களில் பொருளாதார அபிவிருத்தியினைத்

சீரமைத்தல் வேண்டும். (ஆ) காறுபாறு கொள்கைகளுக்கேற்பவும் ஒவ்வொரு சங்கத்தினது வணிக அமைப்பிற்கும் நிருவாகத் தேவைகளுக்கேற்பவும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சங்கங்களின் உபவிதிகளில் பணியாளர்களின் சேவைப் பாதுகாப்பினைச் சேர்த்தல் (இ) ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கம் மேற்கொள்ளும் வியாபாரத்திற்கேற்ப அடிப்படைச் சம்பளத்தோடு சம்பளத் திட்டத்தினை வகுத்தல். இத்துடன் ஒவ்வொரு சங்கத்திலும் வியாபாரம் அதிகரித்தால் மாதாந்த மிகைஊதியம்

யறை இல்லாததினாற்றான் அதிகாரம் தவறாக பயன்படுத்தப்படுவதும் தவறுகள் ஏற்படும்போது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கைவிடப்படுமான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. (ஊ) எல்லாச் சங்கங்களின் பணியாளருக்கும் முகாமையிலும், கணக்குப் பதிவிலும் கட்டாயமாகப் பயிற்சியளிப்பதற்கான திட்டம் வகுக்கப்படல் வேண்டும். இதற்கு உறுதுணையாக வேலைத்திறமை, நேர்மை, அனுபவம் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப தரப்படுத்தப்பட்ட பதவி

P. E. பெர்னாண்டோ

விரிவுரையாளர், கூட்டுறவுக்கல்லூரி, பொல்கொல

வாசியில் அவன் இடமாற்றப்படலாம். இதனைவிட ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் பணியாளன் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டால் சரி, மற்றும் படி அவனது இடமாற்றம் அவனுக்குத் தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கலாம்.

கூட்டுறவுப் பணியாளருக்கு நியாயம் வழங்குவது என்னும் பிரச்சினை பன்முகப்பட்டது என்பது தெளிவு. அவற்றினை நடைமுறையில் தீர்ப்பது என்றால் ஆறாமர ஆலோசித்தல் வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட வகைசமூக நிறுவனத்தின் அமைப்பு எப்பொழுதும் எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும் எனக் கொள்வதற்கில்லை. சமூகத்தின் இயக்கத்திற்கேற்ப அவை தமது அடிப்படைக் கொள்கைகளைப் பேணி அதே சமயம் தன்மை

துரிதப்படுத்துவதற்கு கூட்டுறவு இயக்கத்தினை மறுசீரமைக்கவேண்டும். இதற்கு காலஞ்சென்ற பிரதமர் பண்டார நாயக்காவின் பொன்மொழி எமக்கு வழிகாட்ட வல்லது. எமது கூட்டுறவு இயக்கம் மேலிருந்து கீழல்ல, கீழிருந்து மேலே கட்டி எழுப்பப்பட வேண்டும் என அவர் மொழிந்தார்.

இந்த அடிப்படையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தினை பணிமுதல்வர் என்ற முறையில் மறுசீரமைப்பதென்றால் பிரச்சினையைப் பின்வரும் அடிப்படையில் அணுக வேண்டும்.

(அ) மாவட்ட அடிப்படையில் சிறு சங்கங்களை ஒருங்கிணைத்து பெரிய பொருளாதார ரீதியாக வெற்றியீட்டக்கூடிய சங்கங்களாய் மறு

அல்லது தரகு வழங்குவதற்கான திட்டங்களை வகுத்தல் வேண்டும். (ஈ) பணியாளர்களைக் காறுபாறு செய்வதற்கும், சேவை நிலைமைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும், வெவ்வேறு பதவிகளுக்கு தகுந்தவர்களைத் தெரிந்தெடுத்தற்கு உதவுவதற்கும் ஒரு மாவட்டசபை நிறுவப்பட வேண்டும். இச்சபையிலே பணிமுதல்வர்களினதும் பணியாளர்களினதும் பிரதிநிதிகள் இடம்பெறவேண்டும். (உ) சங்கத்தின் அன்றாட வியாபார அலுவல்களை நடாத்துவதன் பொறுப்பு பணியாளர்களின் மீது சுமத்தப்படும் வகையில் சங்க உபவிதிகளில் ஏற்பாடுகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தலைவரினதும் ஏனைய நிருவாக உறுப்பினர்களினதும் பொறுப்புக்கள் நிருவாகத்துறையைச் சார்ந்தவையாய் வரையறுக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய பொறுப்பு வரை

உயர்விற்கு வழிவகுக்கப்பட வேண்டும்.

அரசு ஆணை ஆய்வுக்குழுவின் தகவரைகளுக்கு, குறிப்பாக கூட்டுறவுப் பணியாளர் பற்றிய தகவரைகளுக்கு விசேட கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும் என கோரும் அதேவேளையில் தனிப்பட்ட சங்கத்தின் தன்னாட்சி உரிமையும், நிருவாகக் கட்டுப்பாட்டு உரிமையும் பேணப்பட வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அப்பொழுதுதான் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே பணிமுதல்வருக்கும் பணியாளருக்குமிடையிலே உள்ள உறவுகள் நன்நிலையில் இருக்க வழி பிறக்கும்.

(முற்றும்)

இன்றைய பாரதம் ஒரு பெரிய மாறுதலுக்கு ஆட்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இருக்கின்ற சமுதாய, அரசியல், பொருளாதார சமயச் சூழ்நிலைகள் பெரும்பாலான மக்களுக்கு மன நிறைவு வழங்கவில்லை. இதனால் ஒவ்வொரு துறையிலும் இருக்கின்ற குறைகளைப் பலரும் பட்டியல் போட்டுக் காட்டுவதைத் பார்க்கின்றோம். இந்தக் குறைகளுக்குப் பெரும்பாலும் மற்றவர்களைக் காரணகர்த்தாக்களாகச் சுட்டிக்காட்டும் போக்குக் காணப்படுகின்றது. நம்மிடமுள்ள குறைகளை உணர்தல் சிறந்தசெயலாகும். ஆனால் குறைகளை உணர்வதால் மட்டும் பலன் விளையாது குறைகளைப் போக்கச் சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் காலப் போக்கில் குறைகளற்ற புதிய சமுதாயத்தை நம்மால் உருவாக்க முடியும்.

சமுதாயத்தில் எண்ணிக்கையால் வளர்ந்து வருகின்ற இனங்களில் ஒன்று ஆசிரியர் இனமாகும். பள்ளிகள், கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை பெருகின்றன. விரும்பியும், வேறு துறைகளில் இடம் கிடைக்காத காரணத்தாலும் பலர் ஆசிரியப் பணியை மேற்கொள்கின்றனர். ஆசிரியப் பணியை மேற்கொண்ட பின் பாவது ஆசிரியப் பணிக்கும் மற்றைய பணிகளுக்குமுள்ள வேறுபாட்டை உணர்ந்தாக வேண்டும்.

சிறப்பை உணரவேண்டும்

ஆசிரியர் தான் பெறுகின்ற ஊதியத்திற்காக உழைக்கின்றார் என்பதை மறுக்கவில்லை.

ஆனால் அவர் உணர்ந்திருக்க வேண்டும். ஒரு தொழிற்சாலையில் பணி செய்கின்றவர் தவறுகின்ற பொழுது ஒரு பொருள்மட்டும் கெடும். அதனை முயன்று செப்பணிட்டுக் கொள்ளலாம். ஆசிரியர்களின் கையில் பல மாணவர்களின் வாழ்க்கை ஒப்படைக்கப் பெறுகின்றது. ஆசிரியர் சிறிது கவனக்குறைவாக இருந்தாலும் சில மாணவர்களின் வாழ்க்கை பாதிக்கப்படுகின்றது. இதன் விளைவைச் சமுதாயம் ஏற்கவேண்டியுள்ளது.

சமுதாயச் சிற்பி

வினோபா பாவே, 'ஆசிரியர் புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்குகின்ற சிற்பி. சமுதாயத்தில் புதிய மதிப்பீடுகளைத் தோற்றுவிக்கின்ற சமுதாய, அறப்புரட்சியை நடத்த வேண்டியவர் ஆசிரியரே,' என்று கூறுகின்றார். இதனை ஆசிரியர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

'தெய்வீகப்பணிக்கு ஒரு காணிக்கை' என்னும் ஒரு சிறிய சிறந்த நூலின் முன்னுரையில் கல்விச் சிந்தனையாளரான ஜி. ஆர். தாமோதரன், 'ஆசிரியப் பணி, தெய்வீகப்பணியின் பெருமையை உலகம் உணர்ந்துள்ள அளவுக்குப் போற்றுவதில்லை. அப்பணியில் ஈடுபடுவோரும், தம் தொண்டின் இயல்பையும் பெருமைபையும் முற்றும் அறிந்துள்ளனர் என்று சொல்ல முடியவில்லை' என்ற

கால உலகம் நமது கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்ற புத்துணர்ச்சியோடு, ஆசிரியர் பொறுப்போடு பாடுபட்டால் உலகமும் உயரும்; அப்பணியை ஆற்றுவோரும் உயருவர் என்று கூறுவதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

ஆசிரியராக ஒருவர் தொடக்கப் பள்ளியிலோ, உயர்நிலைப் பள்ளியிலோ, கல்லூரியிலோ எங்கு பணியாற்றினாலும் அவரிடம் சில இயல்புகள் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர் தனது பணிகளைத் திறமையாகச் செய்யமுடியும்.

காந்தியடிகள் கருதியதைப் போல மாணவர்கள் பள்ளிக்கு வருவது எழுதப்படிக்க, கணக்கு செய்ய மட்டும் கற்றுக்கொள்ள அல்ல. மாணவர்களின் உள்ளத்தையும், உடலையும், ஆன்மாவையும் வளர்க்கின்ற வாய்ப்புகள் பள்ளியில் கிடைக்கவேண்டும். இத்தகைய வாய்ப்புகளை வழங்குகின்ற தகுதியும் திறமையும் பெற்றவராக ஆசிரியர் திகழவேண்டும்.

இப்பொழுது கல்வி நிலையங்கள் மாணவர்களை முழுமையாக உருவாக்குவதில் வெற்றிகண்டுள்ளனவென்று கூற முடியாது. புறச்சக்திகள் மாணவர்களை எளிதாகத் தங்களது கைக்கருவிகளாக மாற்றுகின்றன. திரைப்படங்களும் அரசியல் கட்சிகளும் மாணவர்களைப் பெரிதும் கவர்கின்றன. இதனால் பள்ளிகளும், தொழிற்

சாலைகளையும் போலமாறுகின்ற ஆபத்து உள்ளது. தொழிலாளர்களைப்போல மாணவர்கள் தங்களைத்தனி இனமாகப் கருதுவதும் உரிமைகளுக்காகவும், நாட்டின் பொதுச் சிக்கல்களுக்காகவும் போராட எண்ணுவதும் வளர்ந்து வருகின்ற போக்குகளாகும். இத்தகைய போக்குகளுக்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருந்த போதிலும், ஆசிரியர்கள்

தம்மளவில் இருக்கின்ற குறைகளைப் போக்க முயலவேண்டும்.

ஆசிரியர்களிடம்; நாட்டுப் பற்று இருக்க வேண்டும். 'பாரத நாடு பழம் பெரும் நாடு. நீரதன் புதல்வர்-இந்நிலைவு அகற்றுதீர்' - என்ற கவிஞரின் கூற்றை ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் உணரவேண்டும். நாம் பிறந்த பொன்னாடு (தொடர்ச்சி 8 ம் பக்கம்)

ஆசிரியர்கள் சிந்தனைக்கு

வலிகாமம் மேற்கு
ப. நே. க. சங்கங்களின் சமாசம்
சங்காலை

சிக்கனமான செலவில்:

★ உணவு

★ உடை

★ வீட்டின் தேவைகள்

★ விவசாயக் கருவிகள்

பிறவனைத்தும் வேண்டியபோது வாங்கலாம்.

"சென்றிக்" சீரியர் பூனியர் பம்புகள்.

"அல்கன்" " " "

"ஆல்ஸ்ஃலி" " " "

"வில்லோ" பம்புகள் " "

"சென்றிக்" எலக்ட்ரிக் மோட்டார் பம்புகள்

அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள்

வாங்க விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ளவும்

தொலைபேசி: 525 மானிப்பாய். சங்காலை.

கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு.

இளைஞர்களின் சுறுசுறுப்பும் முதியவர்களின் அனுபவ ஆற்றலும்

நான் முதலில் என் விஷயமாகப் பேசி விடுகிறேன். சிறிது காலத்திற்கு சேஷத்திர சந்நியாசம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று என் உள்ளே இருந்து கட்டளை பிறந்துள்ளது. சேஷத்திர சந்நியாசமெனில் தான் செயற்படும் பகுதியை வரையறைக்குட்படுத்திக் கொள்வது என்பது பொருள். ஆகையால் இனி பிரம்ம வித்யா மந்திர பகுதிக்குள் நான் இருந்து வருவேன். இந்த சங்கற்பம் எவ்வளவு காலத்திற்கு? இது என்னுடைய முடிவு அல்ல உள்ளே இருந்து பிறந்த கட்டளை என்றேன். ஆகையால் இனி மீண்டும் கட்டளை கிடைக்கும் வரை இம்முடிவைக் கைவிடேன். என்னுடைய மன நிலைப்படி செயற்பட வேண்டுமெனில், நிலைமை தீவிரமாக உள்ள மேற்கு வங்காளம், அல்லது பீகாருக்குத் தான் நான் முதலிடம் கொடுப்பேன். ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் அதனதன் தனிப் பிரச்சினைகள் உள்ளன. ஆகையால் அவ்விடங்களுக்குச் செல்வதால் வேலை கொஞ்சம் முன்னேறும் என்பதும் உண்மைதான். ஆனால், சமுதாய ஆற்றலின் மூலம், மக்கள் பணி மூலம்தான் வேலைகள் நடைபெற வேண்டுமென்பது என்னுடைய விருப்பம். ஆனால் இதற்கு விதிவிலக்காக ஏதாவது செய்வதாயின் வங்காளமும்—பீகாரும் தான் என் மனத்தில் நிலைத்திருக்கிறது.

மக்கள் சம்மதமே அடிப்படை

இரண்டாவது விஷயம். நேற்று மகாராஷ்டிர அசெம் பிளியின் சபாநாயகர் வந்திருந்தார். கிராமதானம் பெறுவது, அதை வலுப்படுத்துவது பற்றி சர்ச்சை நடந்தது. இது சம்பந்தமாக ஏற்போபுமுது காணப்படவில்லையே. என்று கூறினார். காந்திஜி இருந்த காலத்தில் நமக்கு காந்திஜியிடம் நம்பிக்கை இருந்ததேயல்லாமல் தன்னம்பிக்கை இருக்கவில்லை. காந்திஜி இறந்த உடனேயே நமக்கு இது புலனாயிற்று. காந்திஜி மறைந்த சில நாட்களுக்குள்ளாகவே நாம் எல்லாவித நம்பிக்கைகளையும் இழந்து உட்கார்ந்து விட்டோம். அதன் பின்னர் பூதானம்,

இப்போது காணப்படவில்லையே. என்று கூறினார். காந்திஜி இருந்த காலத்தில் நமக்கு காந்திஜியிடம் நம்பிக்கை இருந்ததேயல்லாமல் தன்னம்பிக்கை இருக்கவில்லை. காந்திஜி இறந்த உடனேயே நமக்கு இது புலனாயிற்று. காந்திஜி மறைந்த சில நாட்களுக்குள்ளாகவே நாம் எல்லாவித நம்பிக்கைகளையும் இழந்து உட்கார்ந்து விட்டோம். அதன் பின்னர் பூதானம்,

இணையவேண்டும்

செனவே நான் தெளிவுபடுத்திவிட்டேன். எது செய்ய வேண்டுமென்றாலும், மக்கள் சம்மதத்துடன்தான் செய்ய வேண்டும். ஆனால் பல்வேறு மாநிலங்களிலும் வெவ்வேறு குழந்தைகள் இருக்குமாதலால், அதற்குத்தகுந்தாற்போல் இங்குமங்குமாக சில மாற்றங்கள் செய்து கொள்ளலாம். ஆகையால் இதைப் பற்றி அதிகம் கூறவிரும்பவில்லை.

பாபா நம்பிக்கையா? தன்னம்பிக்கையா?

சென்ற ஆண்டு இதே மாதத்தில் நடைபெற்றராஜ்கிரீர் சர்வோதய மாநாட்டின் போது, திரு. தேபர், 'காந்திஜி இருந்த காலத்தில் நமக்குள்ளே இருந்த தன்னம்பிக்கை

கிராமதானம் தோன்றிய போது, கொஞ்சங் கொஞ்சமாக தன்னம்பிக்கை வர ஆரம்பித்தது. காந்திஜி வாழ்ந்த காலத்தில் நமக்கு இருந்த நம்பிக்கையை விட சிறந்த நிலையிலேயே இன்று இருக்கிறோம். தன்னம்பிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் பின்னர் பாபாவின் புகழ் ஒங்க ஆரம்பித்தது. தன்னம்பிக்கைக்குப் பதிலாக பாபாவின் மீது நம்பிக்கை ஏற்பட்டு வருமாலை அது அபாய கரமான விஷயமாகும். ஆகையால்தான் திடீரென்று பீகாரிலிருந்து வெளியேறுவது என்று முடிவு செய்தேன்.

இது சம்பந்தமாக ஒன்று கூறவிரும்புகிறேன். நிலப்பிரச்சினை என்னவோ அடிப்படையானதுதான். அடிப்படையான பிரச்சினையாக அது இருந்தாலும் அது ஒரு காரணம் மாதிரிமே. பூதானம் முதலியவை செய்து விடுவதன் மூலம் எந்தப் பிரச்சினையும் தீர்ந்து விடப் போவதில்லை. ஏனெனில் நீங்கள் இன்று நிலம் கொடுக்கிறீர்கள். நாளையோ மக்கள் தொகை இரண்டு மடங்காகிவிடும். இதைப் பற்றி நம் மனதில் தெளிவு ஏற்பட வேண்டும். அது உள்ளங்களை இணைப்பதற்கானது ஒன்றுதான்.

கிராமம் ஒன்றுபட வேண்டும்

அந்தச் சூழ்நிலையில் நிலம் அளிப்பதால் மட்டும் காரியமாகிவிடும் என்று நம்பி விடக்கூடாது. ஆனால் கிராமத்தில் அன்பு, கூட்டுறவு, ஆகியவற்றை வளர்க்க வேண்டும். எக்காரணம் கொண்டும் கிராமம் பிளவுபடக்கூடாது. ஒவ்வொரு கிராமமும் கோகுலமாக வேண்டும். ஒன்றாக இணைந்து செயற்படச் செய்ய வேண்டும். கட்சிகள், ஜாதிகள். இனங்களின் பெயரால் இன்று கிராமங்கள் பிளவுபட்டு, கொலைகள் நிகழ்ந்து, நிலத்திற்காக சத்தியாக்கிரகம் கெரோ, வர்க்கப்போராட்டம் ஆகியவற்றைப்பற்றிச் சிந்தித்தால் கிராமங்கள் பிளவுபட்டுவிடும். உள்ளங்கள் ஒன்றிணையா.

இப்போது ஏதோ சிறிது நிலம் கிடைத்துவிட்டதென்றே வைத்துக்கொள்வோம். இதனால் அதிக நன்மை ஏற்பட்டுவிடும் என்று நினைக்க அவசியமில்லை. ஆகையால் எதைச் செய்தாலும், பூதானம், கிராமதானம் பெறும் முறையைப் பின்பற்றவேண்டும். ஒன்றைக் கட்டாயம் நினைவிற் கொள்ளவேண்டும். கிராமம் முழுவதும் ஒருமனப்பட்டு இருக்க வேண்டும். அதற்கு ஊறு விளைவிக்கக் கூடாது.

இளைஞர்களின் புகார்

கடைசியில் சிறிது ஹாஸ்யம் செய்யவேண்டும். ஆகவே முடிவில் சிறிது ஹாஸ்யத்தையும், நிகழ்த்திவிடுகிறேன். நம்

ஆசிரியர்கள்

[7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

உலக அரங்கில் தலை நிமிர்ந்து நிற்கவேண்டுமானால் அதற்கேற்ற குடிமக்களை உருவாக்க வேண்டும். இந்த மகத்தான பொறுப்பு ஆசிரியர்களிடம் இருக்கின்றது.

கல்விப்பணியை நாட்டுத் தொண்டாகக் கருதலாம். தொண்டு செய்வதற்கு வேண்டிய மனப்பான்மை ஓரளவு தன்னல மறுப்பில் அடங்கியிருக்கிறதென்று கூறலாம். ஆசிரியருக்கும் மாணவர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு வகுப்பறையோடு நின்று விடுவது நல்லதல்ல. வகுப்பறைகளுக்கு வெளியிலும் மாணவர்களுடைய ஆசிரியர்கள் கொள்ளும் தொடர்பு மாணவர்களை உருவாக்கப் பெரிதும் துணை செய்யும்.

ஆசிரியத் தொழிலுக்கு பரந்து விரிந்த அறிவு தேவையாயிருப்பதைப் போலவே உயர்ந்த லட்சியமும் தேவையான ஒன்றாகும். இந்த லட்சிய நோக்கை மாணவர்கள் நெஞ்சத்தில் வளர்க்கத் தொடர்ந்து நேரம் கிடைக்கின்றபொழுதெல்லாம் முயல் வேண்டும். இதற்குச் சமுதாயத்தின் பொதுநலனுக்காக உழைத்த சான்றோர்களின் வாழ்க்கை வழிகாட்டியாக அமைவதைக் காணலாம். நல்வளவற்றை அறிந்து மாணவர்களுக்கு வழங்குவதில் என்றும் ஆசிரியர்கள் அயர்ச்சியடையக் கூடாது.

சாதி, சமய அரகியல் நோக்குகள் ஆசிரியரைச் சிறைப்படுத்தாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். சமுதாயத்தை அரிக்கின்ற நோய்களாக இத்தகைய குறுகிய கண்ணோட்டச் சக்திகள் இன்றைய சமுதாயத்தை ஊடுருவி

நிற்கின்றன இவற்றிற்கு ஆட்பட்டுவிட்ட ஆசிரியரால் சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல் போல இருந்து கருத்துக்களை மாணவர்களுக்கு வழங்க முடியாது. தொத்து நோய்போல ஆசிரியரிடம் தோன்றி விட்ட வெறி மாணவர்களையும்பற்றிப் படருமானால் விளைகின்ற கேடுகள் மிகுதியாக இருக்கும்.

ஆசிரியர்களின் நிலை

இவ்வளவையும் கூறுகின்ற பொழுது ஆசிரியர்களைச் சூழ்ந்துள்ள வாழ்க்கைச் சிக்கல்களையும் நாம் மறந்துவிட முடியாது. சரியான ஊதியம் உரிய காலத்தில் கிடைக்காமல் அசல்நற்படுகின்ற நிலை பல ஆசிரியர்களுக்கு உள்ளது. ஆசிரியர்கள் தங்களது தயவில் வாழ்வதாக எண்ணி நடத்துகின்ற அதிகாரிகளும் நிர்வாகிகளும் ஆங்காங்கு இருப்பதையும் மறக்க முடியாது. வசதிகளற்ற பள்ளிகளில் மாணவர்களை மொத்தமாக அடைத்து வைத்துக் கொண்டு, எதுவும் கற்றுக் கொடுக்க முடியாமல் அல்லற்படுகின்ற ஆசிரியர்களும் உள்ளனர். இவைகள் எல்லாம் தீர்க்கப்படவேண்டிய குறைகள் என்பதில் கருத்துவேறுபாடு இருக்கமுடியாது. ஆனால் இவற்றைத் தீர்த்த பிறகுதான் ஆசிரியர் பணி செய்யமுடியுமென்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

ஆசிரியர்கள் முழு முயற்சியோடும் திண்ணிய எண்ணத்தோடும் செயற்பட்டால் நல்ல மாணவர்கள் எதிர்காலத்தில் சமுதாயப் பொறுப்புக்களை ஏற்கின்ற பொழுது புதியதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்குவதைக் காணலாம்.

—கிராமராஜ்யம்

கூட்டுறவு.....

[6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

கூட்டுறவு கிராமக் குடியமைப்பு சங்கங்கள் இஸ்ரேல் நாட்டின் முக்கியமானவைகளாம்.

இந்தியா போன்ற ஒரு விவசாய நாடு ஜப்பான், ஜப்பான் நாட்டு விவசாய சங்கங்களில் ஜப்பானிய விவசாயிகள் சேர்ந்து அவற்றின் சேவையைப் பெரிதும் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். ஜப்பான் நாட்டு விவசாய சங்கங்கள் பெரிய சங்கங்களாய் இணைந்து சேவா சங்கங்களாய் விளங்குகின்றன. அந்த நாட்டின் முக்கிய விளைபொருள் நெல். அரசு கொள்முதல் செய்யும் அரிசியில் 95 சதவிகிதமும், கோதுமையில் 85 சதவிகிதமும், ஜப்பானிய கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் மூலம் வாங்கப்படுகின்றன. ஜப்பான் நாட்டுக் கூட்டுறவு லேவாதேவி சங்கங்களில் அங்கத்தினர்களின் சேமிப்புகள் பெருமளவில் சேர்ந்துள்ளன. இச்சங்கங்கள் தங்கள் உபரி நிதிகளை வெளியில் முதலீடு செய்கின்றன. ஜப்பான் நாட்டின் கூட்டுறவுத் துறையின் உபரி நிதிகள் அந்நாட்டின் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்கப் பெரிதும் பயன்படுகின்றன.

இந்தியாவில் 1904-ம் ஆண்டில் கூட்டுறவு இயக்கம் விவசாய லேவாதேவி இயக்கமாக ஆரம்பமாயிற்று—இப்போதும் விவசாயச் சங்கங்கள் தான் பெரும்பங்கு வகித்து வருகின்றன. கடந்த 66 ஆண்டுகளாக இயக்கம் லேவாதேவியல்லாத பிற துறைகளிலும் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. கூட்டுறவு விற்பனை, பண்டசாலை முயற்சி, பாற்பண்ணை, வீடமைப்பு முயற்சி, தொழில் துறை ஆகிய பல்வேறு அமைப்புகளில் இயக்கம் விரிவடைந்துள்ளது. சர்க்கரை ஆலை, நூற்பாலை, உர உற்பத்திச் சாலை போன்ற பெரிய தொழில் முயற்சிகளில் கூட்டுறவு இயக்கம் பரவியிருக்கிறது.

சீன நாட்டில் லேவாதேவி யூனியன்கள் 1920-ம் ஆண்டு முதல் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளன. பா கி ஸ் தானம், இலங்கை, மலேயா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் கூட்டுறவு லேவாதேவி சங்கங்களும், பண்டசாலை முயற்சியும் நல்ல பயன் கண்டுள்ளன. இலங்கை தேசத்தில் கூட்டுறவு மருத்துவ நிலையங்கள் செயற்படுகின்றன.

ஆஸ்திரேலியா நாட்டில் கூட்டுறவு பண்டசாலை இயக்கம் நகர்ப்புறங்களிலும், குறிப்பாய் உலோக சுரங்கங்கள் உள்ள பகுதிகளில் நன்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. விவசாயக் கூட்டுறவு இயக்கமும் அந்த நாட்டில் 1880-ம் ஆண்டிலிருந்து முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது.

கனடா தேசத்தில் மீனவர் கூட்டுறவுகளும், விவசாயிகள் சங்கங்களும் ஏற்பட்டுள்ளன. அமெரிக்க நாட்டில் பண்ணைக் கூட்டுறவுகளும், பண்டசாலை இயக்கமும் வளம் பெற்றுள்ளன. அந்த நாட்டின் மின்சாரக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் விவசாய முன்னேற்றத்துக்கு பெரிதும் உதவியிருக்கின்றன.

உலக நாடுகளில் வளர்ந்து வருப கூட்டுறவு இயக்கமானது ஜாதி மத வேறுபாடின்றியும் கட்சி பேதமின்றியும் மக்கள் நலனை முக்கிய பணியாகக் கொண்டு செயலாற்றி வருகிறது. அரசாங்கங்களின் ஆதரவைப் பெற்று கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் சமுதாய முன்னேற்றத்தில் பெரிதும் ஈடுபட்டுள்ளன. "சென்ற நூற்றாண்டிலிருந்து உலக அரங்கில் மக்களின் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்குவதில் கூட்டுறவிபக்கம் ஓர் அமைதிப் புரட்சியை ஏற்படுத்தி வருகிறது" என்பதாக டாக்டர் ஸ்மித் என்பார் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது முற்றிலும் உண்மை.

—கூட்டுறவு

மிடையே உள்ளாக்குள்ளேயே சில சக்திகள் மோதிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்று வாலிபத்தின் சக்தி. மற்றது முதுமையின் சக்தி. இவ்விருவருக்கும் இடையே மோதல் ஏற்படுகிறது. வயதானவர்கள் வேகமாக முன்னேறுவதில்லை. பிறரை முன்னேற்றவும் அனுமதிப்பதில்லை என்று இளைஞர்களுக்குத் தோன்றுகிறது. வயதானவர்கள் புரட்சிச் சிந்தனையைக் கைவிட்டு தமது குடும்ப வேலைகளில் ஈடுபட்டிருப்பதாகவும் அவர்களுக்குத் தோன்றுகிறது. இதைக் கண்டு நான் ஆச்சரியப்படவும் இல்லை; வருந்தவும் இல்லை. ஆனால் வருத்தமில்லை என்று மட்டும் கூறுவது மிகவும் குறைத்துக் கூறுவதாகும். வருங்காலச் சந்ததியினர், —நமது குழந்தைகள்—தகப்பனரின் தோள்களின் மீது உட்கார்ந்திருப்பதால் அவர்கள் தொலை தூரம் காண முடியும் என்று பலமுறை கூறியிருக்கிறேன்.

ஒருமுறை நான் இவ்வாறு கூறியதைக்கேட்ட காலஞ் சென்ற என்னுடைய நண்பர் கோபால் ராவ், 'வினோபா நீங்கள் கூறுவது சரிதான். நல்ல உதாரணம் கூறினீர்கள். உதாரணங்கள் கூறுவதில் நீங்கள் நிபுணர்தான். ஆனால் தகப்பனரின் தோளின்மீது உட்கார்ந்திருக்கும் குழந்தை குருடாக இருந்தால் எதைப் பார்க்கும்? கண்களுக்குப் பார்க்கும் சக்தி இருக்க வேண்டாமா? என்று கேட்டார். ஆகையால் இளைஞராக இருப்பவர்கள் 'எல்லோருமே வாழலாம்' என்ற காரணத்தையும், உற்சாகத்தையும் நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன். நேசிக்கிறேன். ஆனால் சிறிது கட்டுப்பாடும் வேண்டும். முதியவர்களிடமிருக்கும் அனுபவத்தையும் அறிவையும் பெற்று அதன்பின் முன்னேறிச் செல்லுங்கள் என்று கூறவிரும்புகிறேன்.

—கிராம ராஜ்யம்

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.